

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilskud af Statskassen til Opførelse af en Tilbygning til Ny Carlsberg Glyptotek.

(Lovforslaget se Tillæg A., Sp. 3231 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Philipsen: Det Lovforslag, som nu foreligger til Behandling, har jo en vis Lighed med det første Lovforslag, der var paa Dagsordenen i Gaar, nemlig om Opførelse af et nyt kongeligt Teater, for saa vidt som ogsaa der en Gave fra en privat Mand gav Stødet til Forslag om en betydelig Pengeudgift fra Statens Side. Men det maa sikkert erkendes, at ihvorvel slige Tilbud fra Privatmænd i og for sig kunne blive ret kostbare for Staten, er der dog en Væsenforskel imellem Opførelsen af et nyt, kongeligt Teater med en kostbar aarlig Drift og saa dette at foreslaa en Udgift en Gang for alle under forholdsvist gode, økonomiske, forholdsvis gode statsfinansielle Forhold. Det vil ikke kunne bestrides, at vi have Raad til denne Udgift, hvis vi ellers finde den rigtig. Jeg tror nu, at den Gave, som Brygger, Direktør Carl Jacobsen og Hustru hermed overdrage til Staten og til Kjøbenhavns Kommune, er saa værdifuld, at vi bør modtage Tilbudet med Paaskønnelse og formentlig ogsaa gaa ind paa den betydelige Udgift, som Lovforslaget vil lægge paa os. Og dette saa meget mere, som Gåven er et Supplement til noget, der ikke var saa overordentlig tilfredsstillende, men som just gennem denne ny Gave bliver til en saare værdifuld Sag. Just fordi den Samling, som Donatorerne skænke til det offentlige, er saa betydelig, finder jeg imidlertid, at det i høj Grad maa beklages, at der ved unøjagtige og upaalidelige Bladmeddelelser er søgt at give Donationen en Værdi, som den alligevel ikke har, Meddelelser, som jeg er fuldt overtydet om, at den kunstforstandige Mand, Direktør Jacobsen, har været den første til at beklage ere komne i Omløb i Offentligheden. Saa-danne Udtalelser f. Eks. som at sammenstille denne Samling med de store engelske eller med de store italienske Samlinger som dem i Villa Borghese eller den, der tidligere havde det vidtberømte Navn Villa Ludovisi, som nu bærer Navnet Museo Boncompagni, eller det endnu taabeligere: at sammenligne den med Samlingen, som den bærer Navnet efter, det Münchenske

Glyptotek. Enhver, der kender og elsker denne dejlige Samling, vil jo kunne nævne Snesen, kan jeg vel sige, af Kunstværker, som findes deri, som overgaa et hvilket som helst Kunstværk, som findes i Ny Carlsberg Glyptotek. Det er beklageligt, at saadanne Ting ere komne frem, som det dog er nødvendigt at modsige, fordi det vilde være ganske urigtigt at lade Lovgivningsmagten votere i en saadan Sag ud fra ganske fejlagtige Forudsætninger. Jeg maa desværre beklage, at ogsaa den højtærede Kirke- og Undervisningsminister har ladet sig forlede til ved sin Forelæggelsestale at komme med Udtalelser i den Retning, for saa vidt han nævnde en Sum af, jeg tror, det var 14 Mill. Francs — hvorfor skal det være Francs? — 10 Mill. Kr. er dog ogsaa mange Penge, men 14 Mill. Francs lyder ganske vist af noget mere. Jeg aner ikke, hvorledes den højtærede Minister er kommen til at nævne den Sum, hvem der har vurderet Samlingen, hvorledes man er kommen til et Beløb, som aabenbart — det vil enhver forstandig Mand kunne se — langt overstiger den Værdi, som Samlingen staar Hr. Direktør Jacobsen i. Jeg siger, at Direktør Jacobsen, hvis Offerberedvillighed, uegennyttige Interesse for det almene er saa kendt, som den er, har sikkert meget beklaget sig over, at saadanne overdrevne Forestillinger ere komne i Omløb. Det kan kun skade selve den gode Sag, som det forekommer ogsaa mig, at Glyptoteksagen er. Som Sagen foreligger, mener jeg, at der ikke er andet for os at gøre end i det væsentlige at yde Sagen vor Tilslutning. Jeg vil aabent tilstaa, at hvis jeg havde haft den Ære at være Medlem af Folketinget i 1888, vilde jeg ikke have stemt for Glyptoteksagen, og det Indhold, som i dette Øjeblik findes i Glyptoteket, vilde jeg ingenlunde have anset for værdigt til saa store Bekostninger fra Statens og Kommunens Side, som der den Gang blev ydet. Sagen forholder sig jo anderledes, væsentlig anderledes nu. Det, som nu bydes, er af langt, langt højere Værdi end det, som nu udgør Glyptotekets Indhold. Jeg kan altsaa for saa vidt for mit Vedkommende kun varmt anbefale det høje Ting at gaa ind paa Forslaget.

Men der er dog nogle Punkter, som jeg gerne vilde have Lov til at fremdrage. Da den første Glyptoteksag var til Behandling i 1888, gik man rundt og glat ind paa Sagen her i Rigsdagen uden nøjere Overvejelse og saaledes, at man kom til at overdrage Kjøbenhavns Kommune et ret betydeligt Arbejde med Planens videre